

заключени, исправилсѧ насрѣдъ, и рѣкалъ имъ: миръ вамъ. Послѣ рѣкалъ на Ѹома: дай си прѣста тѣка и виши гвозденые ми раны, тѣри си рѣкътъ въ рѣбрата ми, и не бывай нѣкѣренъ, но вѣркай. Тога рѣкалъ Ѹома, сега покѣрвахъ господи, чи ты си господь мой и богъ мой. А христосъ мъ казалъ: покѣрва защото ме видѣ, блазъ на онѣзи, дѣто не сжъ ме видѣли и покѣрватъ.

### ТЗЛКОВАНІЕ.

Христосъ, като въскрѣсанъ въ недѣльта рано, вечертѣ късно, като бѣ апостолите събраны и заключени заради страха на євреите, този часъ сѧ єбилъ посрѣдъ тѣхъ и рѣкалъ: нѣбойтисѧ и не скорбете, ето азъ въскрѣсанъхъ. Христосъ като влѣзалъ, не тропалъ, да не уплаши апостолыте, и влѣзалъ презъ заключените врати, за да ги увѣри чи е той самъ. Ако ли попыта нѣкой отъ васъ, какъ влѣзъ христосъ презъ заключените врати съ тѣлото, азъ мъ отговарямъ така: както премина презъ дѣвственатъ утробѣ на свѣта Богородица, както ходи по морето безъ да си намокри краката, както въскрѣсанъ отъ гроба и не повреди печатыте, тѣй влѣзна и презъ заключените врати, и рѣкалъ на апостолыте: миръ вамъ. За да покаже чи е дошелъ на землятъ, да направи миръ между Бога и човѣкѣците. Каквото доказаха и ангелыте, които пѣлаха на рожденіето мъ и дѣмаха: слава во вышныхъ Богъ, и на земли миръ, въ човѣцѣхъ благоволеніе. Тамо христосъ като имъ далъ миръ: показалъ имъ раните на тѣлото си, да ги увѣри, какъ е въскрѣсанъ съ това тѣло, което приковаха євреите на креста, да видѣтъ това рѣбро, отъ което истечи за насъ спасеніе и царъ за Адамовото согрѣшеніе. Тога и апостолите сѧ зарадваха, като го видѣха, както и мироносиците, на които рѣкалъ най първо: радвайтесь: защото първата кѣтва въ рай отъ женатѣ Єва стана, за тѣй и първата радостъ стана на мироносиците жены. А дѣто рѣкалъ христосъ два пѫти миръ вамъ, съ това далъ намъ миръ и душевный и тѣлесный, щото, не само съ хората да сме мирни, но и съсъ нашата совѣсть: защото отъ миръ и согласіе, нѣма дрѹго по высоко добро. И този миръ като далъ христосъ на апостолыте, рѣкалъ имъ: както мѣ проводи отецъ отъ небето на землята, тѣй ви проваждамъ и азъ по сичкѣмъ свѣтъ, да проповѣдвате Евангелието и менте чудеса, да окръщате свѣта отъ идолопоклоненіето, и да преславате грѣховете на онѣзи, които покѣрватъ, дѣхналъ имъ и рѣкалъ: прѣимиете отъ мене си ложи душовна синца, съ които да сврѣзвате и да разберѣзвате човѣческите грѣхове. Тамъ властъ отъ тога по прѣимство, иматъ и днесъ архїеренте. Когато богъ дѣхналъ на Адама въ созданіето мъ, далъ мъ